

Dosarul nr.3ra-1263/21
2-18000407-01-3ra-03122021

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul central (jud.: V. Hrapacov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud.: G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc)

DECIZIE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând recursurile depuse de Procuratura Generală a Republicii Moldova și Vadim Suhov,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova, terț procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Natalia Andronic cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea admiterii cererii privind furnizarea informației solicitate, cu oferirea informației solicitate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 august 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care au fost respinse apelurile depuse de Vadim Suhov și Procuratura Generală a Republicii Moldova și menținută hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 23 ianuarie 2018, Vadim Suhov a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ împotriva Procuraturii Generale cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea admiterii cererii privind furnizarea informației solicitate, cu oferirea informației solicitate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 15 noiembrie 2017, în temeiul art.12 din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, s-a adresat Procuraturii Generale cu cerere, solicitând să-i fie comunicate date referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă la data de 31 iulie 2014 aceasta și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu.

Prin răspunsul nr.33-4p/17-364 din 22 noiembrie 2017, care i-a fost notificat la 28 noiembrie 2017, șefa Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, i-a respins cererea, motivând că aflarea unui angajat în concediu este un element ce ține de viața privată a acestuia și nu poate fi furnizată.

Reclamantul consideră refuzul șefei Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, expus în răspunsul nr.33-4p/17-364 din 22 noiembrie 2017, privind furnizarea informației solicitate prin cererea din 15 noiembrie 2017, ca fiind neîntemeiat și ilegal, care vine în contradicție cu art.10 alin.(1) din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, care cert stipulează că, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație.

În răspunsul pârâtei din 22 noiembrie 2017 lipsește referirea la cadrul legal pe care se bazează refuzul, deși indicarea unei astfel de norme în caz de refuz este una obligatorie.

Mai mult, din conținutul răspunsului rezultă că pârâta și-a întemeiat refuzul prin faptul că informația solicitată intră în categoria informațiilor cu caracter personal, ceea ce în opinia sa este o concluzie eronată, întrucât informația dacă funcționarul public se află la serviciu sau în concediu se referă la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și nicidecum nu poate fi raportată la informație cu caracter personal, deoarece potrivit art.8 alin.(1) din Legea nr.982 din 11 mai 2000, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale.

Pe lângă aceasta, Procuratura Generală periodic plasează pe pagina sa web informații cu acces public, în special, hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor, care conțin informații inclusiv privind acordarea procurorilor concediilor pentru îngrijirea copiilor.

Nefiind de acord cu răspunsul nr.33-4p/17-364 din 22 noiembrie 2017, în ordinea prevăzută la art.22 din Legea privind accesul la informație, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă Procurorului General, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul șefei Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, de-a oferi informația solicitată prin cererea din 15 noiembrie 2017, cu acordarea informației solicitate în termenul prevăzut la art.22 din Legea privind accesul la informație

Însă, contrar dispozițiilor art.9 alin.(2) din Legea nr.190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare (în vigoare la data apariției litigiului și adresării în judecată), cererea prealabilă a fost examinată la fel de către șefa Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, care prin răspunsul nr.33-4p/17-15 din 12 ianuarie 2018, a respins-o.

Reclamantul consideră că prin îngrădirea la accesul la informația solicitată prin cererea din 15 noiembrie 2017 de către funcționarii publici din cadrul Procuraturii Generale i-a cauzat un prejudiciu moral, exprimat prin suferințe psihice și morale, care prin prisma art.24 din Legea privind accesul la informație și art.1401 și art.1422 alin.(1) din Codul civil, urmează a fi reparat în echivalent bănesc, pe care îl estimează în sumă de 4 000 de lei.

A remarcat că, recepționând cererea prealabilă Procuratura Generală a avut posibilitatea să corecteze eroarea admisă de către angajații săi, cu toate acestea, însă, pârâta, repartizând contestația aceluiași funcționar public, acțiunile căruia au fost contestate, a complicat situația, intensificând suferințele sale morale.

În contextul enunțat, Vadim Suhov a solicitat admiterea acțiunii, constatarea încălcării de către Procuratura Generală a dreptului său de acces la informație; obligarea pârâtei să-i admită cererea privind furnizarea informației solicitate, cu oferirea informației referitoare la

exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă aceasta la data de 31 iulie 2014 și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu, precum și încasarea din contul Procuraturii Generale în beneficiul său a sumei de 4000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea protocolară din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central a fost atras în proces în calitate de terț, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Natalia Andronic.

Prin hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central a fost parțial admisă acțiunea depusă de Vadim Suhov. S-a constatat încălcarea de către Procuratura Generală a dreptului lui Vadim Suhov de acces la informația solicitată și obligată Procuratura Generală să admită cererea și să-i ofere lui Vadim Suhov informația referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă aceasta la data de 31 iulie 2014 și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu. În rest, acțiunea în partea încasării prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 29 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, Vadim Suhov a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 07 mai 2021 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea parțială a hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, în partea respingerii acțiunii privind repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

La 16 aprilie 2021 Procuratura Generală a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 18 august 2021 a Curții de Apel Comrat au fost respinse apelurile depuse de Vadim Suhov și Procuratura Generală și menținută hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

La 09 noiembrie 2021, Procuratura Generală a depus recurs împotriva deciziei din 18 august 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Procuratura Generală a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au apreciat faptul precum că informația ce se referă la procurorul Natalia Andronic se încadrează în noțiunea de informații oficiale în virtutea cerințelor art.6 alin.(1) din Legea privind accesul la informație și nu este informație oficială cu accesibilitate limitată în conformitate cu prevederile art.7 alin.(2) lit.c) din aceeași lege.

Consideră că informațiile cu privire la numele, prenumele, funcția, timpul de lucru și timpul personal al procurorului Natalia Andronic sunt date cu caracter personal și pot fi preluate numai cu acordul acesteia.

La 18 noiembrie 2021, Vadim Suhov a depus recurs împotriva deciziei din 18 august 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea respingerii pretenției privind repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului Vadim Suhov a indicat că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, în partea respingerii cerinței privind repararea prejudiciului moral, sunt nefondate, deoarece instanțele de judecată au interpretat greșit prevederile art.24 din Legea privind accesul la informație și art.1398, art.1422 și art.1423 din Codul civil (în redacția legii în vigoare la data înaintării acțiunii). Or, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, iar compensația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art.257 alin.(1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art.258 alin.(3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 18 august 2021, în ședință publică.

Actele cauzei nu atestă faptul când dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificat participanților la proces.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 03 noiembrie 2021 și respectiv la 04 noiembrie 2021 Procuraturii Generale și lui Vadim Suhov le-a fost notificată decizia integrală a instanței de apel, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție anexate la actele cauzei (f.d. 10-11, vol.II).

În condițiile enunțate, recursurile din 09 noiembrie 2021 și 18 noiembrie 2021 au fost depuse cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ.

La 06 decembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Vadim Suhov, Nataliei Andronic și Procuraturii Generale copia recursurilor depuse de Procuratura Generală și de Vadim Suhov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, notificată ultimilor la 14 decembrie - 15 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție, însă părțile nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe (f.d. 28-30, vol.II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Procuratura Generală și Vadim Suhov, prin încheierea din 20 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție, le-a numit pentru examinare în fond în complet din 5 judecători.

Conform art.247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recursuri, deoarece criticile recurenților au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, în raport cu argumentele invocate în recursuri, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Procuratura Generală urmează a fi respins, iar recursul depus de Vadim Suhov urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției privind repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei decizii noi, din următoarele motive.

Conform art.248 alin.(1) lit.c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu art.194 alin.(2) din Codul administrativ, în procedura de examinarea a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Aplicabile litigiului sunt și prevederile art.244 alin.(2) coroborat cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, care reglementează că, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, se rețin și dispozițiile art.22 alin.(1) coroborat cu art.219 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, care stipulează că, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), precum și ale Legii privind accesul la informație nr.982 din 11 mai 2000.

Astfel, potrivit art.1 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, (abrogată la 01 aprilie 2019, dar aplicabilă speței la data adresării în judecată cu prezenta acțiune), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art.3 alin.(1) și (2) din aceeași Lege, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Reieșind din prevederile art.14 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Din dispozițiile art.16 alin.(1) din aceeași Lege, rezultă că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Recapitulând esența litigiului, în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Din materialele cauzei rezultă că la 15 noiembrie 2017, în temeiul art.10 și 12 din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, Vadim Suhov s-a adresat Procuraturii Generale cu cerere, solicitând să-i fie comunicate date referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului din Procuratura UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă la data de 31 iulie 2014 aceasta și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu (f.d.3, vol.I).

Prin răspunsul nr.33-4p/17-364 din 22 noiembrie 2017, șefa Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, a refuzat oferirea lui Vadim Suhov a informației solicitate, motivând că aflarea unui angajat în concediu este un element ce ține de viața privată a acestuia și nu poate fi furnizată (f.d.4, vol.II).

Nefiind de acord cu răspunsul nr.33-4p/17-364 din 22 noiembrie 2017 Procuraturii Generale, la 04 ianuarie 2018 Vadim Suhov s-a adresat cu cerere prealabilă Procurorului General, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul șefei Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, de-a furniza informația solicitată prin cererea din 15 noiembrie 2017, cu acordarea informației solicitate în termenul prevăzut la art.22 din Legea privind accesul la informație (f.d.5, vol.I).

Prin răspunsul nr.33-4p/17-15 din 12 ianuarie 2018, șefa Secției resurse umane a Procuraturii Generale, Maria Cobzari, cererea prealabilă a fost respinsă, menționând că prin scrisoarea nr.33-4p/17-364 din 22 noiembrie 2017 i s-a dat răspuns la cerere. Totodată, s-a comunicat lui Vadim Suhov că informația despre aflarea procurorului Natalia Andronic în concediul de odihnă a fost prezentată judecătorului Judecătoriei Comrat, Nadejda Lazareva, solicitată prin interpelarea nr.14116 din 12 decembrie 2017.

Considerând că prin refuzul Procuraturii Generale de-ai oferi informația solicitată prin cererea din 15 noiembrie 2017 i-a fost îngădit dreptul la accesul la informație, la 23 ianuarie 2018 Vadim Suhov s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune, solicitând constatarea încălcării de către Procuratura Generală a dreptului său de acces la informație; obligarea admiterii cererii privind furnizarea informației solicitate, cu oferirea informației referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă aceasta la data de 31 iulie 2014 și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu, precum și încasarea din contul Procuraturii Generale în beneficiul său a sumei de 4000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Judecând cauza în prima instanță, prin hotărârea din 17 martie 2021, Judecătoria Comrat, sediul Central a admis parțial acțiunea depusă de Vadim Suhov. A constatat încălcarea de către Procuratura Generală a dreptului lui Vadim Suhov de acces la informația solicitată și a obligat Procuratura Generală să admită cererea și să-i ofere lui Vadim Suhov informația referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă aceasta la data de 31 iulie 2014 și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu. În rest, acțiunea în partea încasării prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Comrat prin decizia din 18 august 2021 a considerat întemeiată și legală hotărârea primei instanțe, cu menținerea acesteia.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare au motivat soluțiile de admitere parțială a acțiunii lui Vadim Suhov prin faptul că refuzul Procuraturii Generale de a oferi reclamantului informația solicitată prin cererea din 15 noiembrie 2017 este ilegal, ca urmare, fiind încălcat dreptul ultimului de acces la informația oficială și anume, dacă procurorul din cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, s-a aflat la serviciu, și și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, sau s-a aflat în concediu la data de 31 iulie 2014.

La acest aspect, instanțele de judecată au subliniat că activitatea funcționarului public, inclusiv a procurorului, nu poate fi raportată prin prisma art.8 alin.(1) din Legea privind accesul la informație, la informație cu caracter personal, în special dacă acesta se referă dacă aceasta a activat și și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu într-o perioadă concretă de timp.

De fapt, informația solicitată de reclamant cade sub incidența noțiunii de informație oficială în conformitate cu art.6 alin.(1) din Legea privind accesul la informație, care potrivit art.12 alin.(1) din aceeași lege, urmează a fi pusă la dispoziția solicitantului în baza unei cereri scrise sau verbale.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că informația solicitată de Vadim Suhov prin cererea din 15 noiembrie 2017 și anume, dacă procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu la data de 31 iulie

2014, sau s-a aflat în concediu, este o informație oficială și nu poate fi catalogată ca fiind informație cu caracter personal, care conform art.12 din Legea privind accesul la informație, urma să fie furnizată reclamantului.

Cât privește pretenția privind repararea prejudiciului moral, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat-o neîntemeiată, nefiind prezentate în acest sens dovezi că Vadim Suhov a suportat suferințe morale.

Mai mult, constatarea încălcării dreptului lui Vadim Suhov de acces la informație, cu obligarea pârâtei să furnizeze acestuia informația solicitată, constituie în sine o satisfacție echitabilă.

Se reține că, în speța dedusă judecării, regimul juridic și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale aflate în posesia furnizorilor de informații, este reglementată de Legea privind accesul la informație nr.982 din 11 mai 2000.

Conform art.4 alin.(1) din Legea privind accesul la informație, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.

Reieșind din prevederile art.5 alin.(1) și (2) din legea nr.982 din 11 mai 2000, subiecți ai prezentei legi sunt furnizorul de informații și solicitantul informației. Furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sunt: a) autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; b) instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial;

Potrivit art.6 alin.(1) din aceeași Lege, în sensul prezentei legi, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Din dispozițiile art.10 alin.(1) și (2) din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, rezultă că, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngădit decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de-a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Potrivit art.21 alin.(1) din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă.

Conform art.21 alin.(3) din Legea privind accesul la informație, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea și examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la: a) refuzul neîntemeiat de a primi și înregistra cererea; b) refuzul de a asigura accesul liber și necondiționat la registrele publice aflate la dispoziția furnizorului de informații; c) încălcarea termenelor și procedurii de soluționare a cererii de acces la

informație; d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate; e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate; f) atribuirea neîntemeiată a informației la categoria informațiilor care conțin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informații oficiale cu accesibilitate limitată; g) secretizarea neîntemeiată a unor informații; h) stabilirea plății și mărimii acesteia pentru informațiile furnizate; i) cauzarea unor prejudicii materiale și/sau morale prin acțiunile ilegale ale furnizorului de informații.

Din conținutul normelor de drept citate supra rezultă că, orice cetățean al Republicii Moldova are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații.

Recurentul/reclamant Vadim Suhov are un drept constituțional de acces la informație, care corespunde obligației corelative a furnizorului de a examina cererea și de a furniza informația solicitată, dacă deține informația în cauză și dacă informația solicitată nu cade sub restricțiile prevăzute de lege.

Potrivit cadrului legal menționat, raportat la obiectul pretențiilor înaintate de către Vadim Suhov, Colegiul lărgit constată că Procuratura Generală este furnizor al informației solicitate de către ultimul prin cererea din 15 noiembrie 2017, activitatea căreia cade sub incidența art.5 alin.(2) din Legea nr.982 din 11 mai 2000.

Totodată, conform art.3 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin noțiunea de *date cu caracter personal* se înțelege – orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale, iar noțiunea de *categorii speciale de date cu caracter personal* definește – datele care dezvăluie originea rasială sau etnică a persoanei, convingerile ei politice, religioase sau filozofice, apartenența socială, datele privind starea de sănătate sau viața sexuală, precum și cele referitoare la condamnările penale, măsurile procesuale de constrângere sau sancțiunile contravenționale.

Efectuând controlul judiciar, completul specializat pentru examinarea cauzelor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că atât prima instanță, cât și instanța de apel just au ajuns la concluzia de a constata încălcarea de către Procuratura Generală a dreptului lui Vadim Suhov la acces la informația solicitată, cu obligarea pârâtei să admită cererea și să-i ofere lui Vadim Suhov informația referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, și anume, dacă aceasta la data de 31 iulie 2014 și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu sau s-a aflat în concediu, or, cert s-a stabilit că Vadim Suhov prin cererea din 15 noiembrie 2017 nu a solicitat date referitoare la nume sau bunurile deținute de către Natalia Andronic, nici privitor la faptul unde și cu cine aceasta își petrece timpul personal, fiind interesat doar dacă la data de 31 iulie 2014 aceasta s-a aflat la serviciu și și-a exercitat atribuțiile de serviciu, întrucât în această zi din numele ultimei a fost emisă ordonanța de tragere a lui Vadim Suhov la răspundere contravențională, iar potrivit informației de care acesta dispunea, Natalia Andronic nu putea emite ordonanța vizată, fiindcă se afla în concediu.

Prin urmare, informația solicitată de către Vadim Suhov dacă procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, la data de 31 iulie 2014 s-a aflat la serviciu sau în concediu, nu este supusă unor restricții și nu cade sub incidența Legii nr.133 din 08 iulie 2011, întrucât nu conține date cu caracter personal ce ar leza viața privată sau profesională a procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, Natalia Andronic, respectiv trebuia să fie furnizată solicitantului.

În circumstanțele expuse, Colegiul lărgit consideră că instanțele de judecată cu certitudine au constatat faptul că prin nefurnizarea informației oficiale solicitate prin cererea din 15 noiembrie 2017, furnizorul de informații Procuratura Generală i-a încălcat dreptul recurentului/reclamant Vadim Suhov recunoscut de lege.

Sub acest aspect, recursul depus de Procuratura Generală împotriva deciziei instanței de apel este neîntemeiat, iar argumentele invocate de recurent precum că informația ce se referă la procurorul Natalia Andronic se încadrează în noțiunea de informații oficiale în virtutea cerințelor art.6 alin.(1) din Legea privind accesul la informație și nu este informație oficială cu accesibilitate limitată în conformitate cu prevederile art.7 alin.(2) lit.c) din aceeași lege, sunt declarative și vin în contradicție cu actele cauzei și cadrul legal aplicabile speței.

Cu atât mai mult, pe pagina oficială web a Consiliului Superior al Procurorilor sunt publicate cu regularitate informații referitoare la procurorii transferați, suspendați, demiși etc., inclusiv care pleacă în concedii, ceea ce denotă că informația dacă procurorul Natalia Andronic, la data de 31 iulie 2014 s-a aflat la serviciu sau în concediu, nu poate fi catalogată drept informație cu accesibilitate limitată prin prisma art.7 din Legea nr.982/2000.

La fel, nici faptul că informația despre aflarea procurorului Natalia Andronic în concediul de odihnă a fost prezentată judecătorului Judecătoria Comrat, Nadejda Lazareva, la interpelarea nr.14116 din 12 decembrie 2017, nu poate fi considerată că reclamantului i s-a oferit răspuns la cerere, or, dispozițiile Legii privind accesul la informație cert și exhaustiv reglementează condițiile, căile și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informații.

Totodată, în continuare la soluțiile instanțelor ierarhic inferioare cu privire la respingerea pretenției reclamantului Vadim Suhov privind repararea prejudiciului moral, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea sunt neîntemeiate, fapt ce rezultă din interpretarea eronată a prevederilor legale ce guvernează instituția reparării prejudiciului moral.

Conform art.53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art.24 din Legea nr.982 din 11 mai 2000, în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat

prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Subsecvent, din dispozițiile art.1404 alin.(1) și (2) din Codul civil, (până la modificările operate prin Legea nr.133/2018 în vigoare din 01 martie 2019), prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1).

Prin prisma art.1422 alin. (1) și art.1423 din Codul civil (până la modificările operate prin Legea nr.133/2018 în vigoare la 1 martie 2019), în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Se remarcă că, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, durata suferințelor, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul

În temeiul CEDO, acest criteriu se realizează prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victime.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, comportamentul părților, conduita furnizorului de informație și de importanța procesului pentru Vadim Suhov, Colegiul lărgit consideră că suma de 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral, este echitabilă ca mărime și suferințelor suportate de către ultimul, nefiind excesivă pentru recurentul/pârât Procuratura Generală și care concomitent nu poate constitui un venit nejustificat pentru recurentul/reclamant.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ remarcă că suma de 4000 de lei solicitată de către Vadim Suhov cu titlu de prejudiciu moral, raportată la circumstanțele cauzei, este exagerată și nejustificată, or, la stabilirea cuantumului despăgubirilor se impune prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar acesta trebuie astfel stabilit încât să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive și nici venituri nejustificative.

Din acest punct de vedere, instanța de recurs consideră că mărimea prejudiciului moral în sumă de 500 de lei, este echitabilă în raport cu suferințele psihice suportate de Vadim Suhov în urma refuzului neîntemeiat al furnizorului de informații de a-i prezenta informația solicitată prin cererea din 15 noiembrie 2017.

Toate aceste circumstanțe permit Colegiului lărgit să conchidă că, instanța de apel și prima instanță au interpretat și au aplicat eronat prevederile legii ce se referă la compensarea despăgubirii morale, motiv din care hotărârile pronunțate în această parte nu pot fi menținute ca legale și întemeiate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat de către instanța de apel și prima instanță în partea respingerii acțiunii privind repararea prejudiciului moral, și nu este necesară în această latură verificarea suplimentară a cărorva dovezi, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Procuratura Generală, de a admite recursul depus de Vadim Suhov, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii lui Vadim Suhov cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei decizii noi de admitere parțială a acțiunii lui Vadim Suhov cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat ca rezultat al refuzului neîntemeiat al furnizorului de informații de a prezenta informația solicitată, cu încasarea din contul Procuraturii Generale în beneficiul lui Vadim Suhov sumei de 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, de menținut.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c) și alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Procuratura Generală a Republicii Moldova.

Se admite recursul depus de Vadim Suhov.

Se casează parțial decizia din 18 august 2021 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova, terț procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Natalia Andronic cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea admiterii cererii privind furnizarea informației solicitate, cu oferirea informației solicitate și repararea prejudiciului moral, în partea respingerii acțiunii depuse de Vadim Suhov împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral, și se emite în această parte o decizie nouă, prin care:

Se admite parțial acțiunea depusă de Vadim Suhov împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral.

Se încasează din contul Procuraturii Generale a Republicii Moldova în beneficiul lui Vadim Suhov suma de 500 (cinci sute) de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, decizia din 18 august 2021 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron